

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	Indexat la: 00292.05
--	---------------------------------

Opera suspicionată (OS)	Opera autentică (OA)
Suspicious work	Authentic work

OS	LILE, Ramona; BĂLAN, Leonard. <i>Managementul producției</i> , Arad: Editura Universității 'Aurel Vlaicu'. 2008. ISBN 978-973-752-204-7.
OA	CAZAN, Emil; IONESCU, Gh.; MUNTEANU, Valentin și NEGRUSA, Adina Letitia <i>Managementul producției, Timișoara</i> : Editura Universitatii de Vest. 2002

Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
--	--

p.73:02-p.88:00	p.274:10-p. 276:22; p.279:21-p. 279:24; p.279:27-p. 282:02; p.283:08-p. 285:08; p.291:11-p. 306:05
-----------------	--

Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	
--	--

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72 până la finele paginii. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

Argumentarea calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea identică a unor pasaje dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor poze dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Preluarea identică a unor tabele dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
7.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
8.	Preluarea identică de pasaje dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
9.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică de tabele dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
12.	Preluarea identică a textului unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	

13.	Preluarea identică de pasaje ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	
-----	---	--

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„ ...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de piesă de creație care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspicionate de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicionată de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.*
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicionate.*
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.*
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicionată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.*
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.*
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicionate prin poziția sa explicită.*
- vii) In opera suspicionată se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”*

¹ Legii nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. *Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. *Prevenitor de plagiat*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

economica

Emil Cazan
coordonator

Gh. Gh. Ionescu
Valentin Munteanu
Adina Letiția Negrușă

Managementul producției

volumul I

Ediția Universității de Vest

Referenți științifici

Prof.univ. dr. Mihail Naghi

Universitatea "Babeș – Bolyai" Cluj – Napoca

Prof. Univ. dr. Ioan Rațiu Suci

Academia de Studii Economice București

Editor: Adrian Bodnaru
Copertă: Dan Ursachi

ISBN 973-8433-07-X
ISBN 973-8433-08-8

© Copyright, 2002, Editura Universității de Vest
Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate.
Reproducerea integrală sau parțială, pe orice suport,
fără acordul scris al deținătorului de copyright, este interzisă.

EDITURA UNIVERSITĂȚII DE VEST
1900 — Timișoara, Bd. V. P. Arvan nr. 4,
BCUT, cam. 010 B, tel./fax: 0256 194 068, int. 253

În plus, cu precădere în cazul producției individuale și de serie mică, se pot implementa două metode specifice, de mare actualitate:

- sistemele flexibile de fabricație;
- organizarea prin proiecte.

7.4.1 Organizarea producției în flux

7.4.1.1 Conceptul de producție în flux. Caracteristici

În cadrul întreprinderilor industriale, organizarea în flux reprezintă forma superioară de implementare a funcției de organizare a managementului producției, și aceasta întrucât asigură cea mai eficientă utilizare a mijloacelor de producție.

Începuturile producției în flux se regăsesc în clasicul concept de linie de asamblare, introdus de Henri Ford în întreprinderile sale producătoare de automobile. Prin aplicarea acestui concept, la începutul celui de-al doilea deceniu al secolului trecut, productivitatea muncii în construcțiile de mașini a crescut de mai bine de 10 ori în mai puțin de 2 ani, iar prețul automobilelor a devenit foarte accesibil, apărând astfel ceea ce denumim astăzi producția de masă, care a reprezentat baza "boom"-ului economic al economiei occidentale. În condițiile actuale, ale diversificării accentuate a cererii, producția în flux încă își menține aplicabilitatea, dar a devenit o necesitate găsirea unor soluții care să permită o producție mai flexibilă.

Forma de organizare în flux a sistemului de producție constă în faptul că operațiile tehnologice de prelucrarea a obiectului muncii sunt executate pe anumite utilaje sau locuri de muncă, acestea fiind amplasate în conformitate cu succesiunea procesului tehnologic, iar transmiterea obiectului muncii de la o operație la alta se realizează, de regulă, cu instalații speciale de transport, imediat după terminarea prelucrării lor la operația precedentă.

Aplicarea acestei metode dă cele mai bune rezultate atunci când la fiecare utilaj și la fiecare loc de muncă sunt create condițiile de permanentizare a executării unui singur tip de operații (sau a unui număr restrâns de operații).

Principalele caracteristici ale producției în flux sunt:

- divizarea procesului de producție în operații simple, egale sau multiple din punctul de vedere al timpului necesar pentru executarea lor, fiind stabilit și modul de succesiune a acestor operații;
- la fiecare utilaj și la fiecare loc de muncă se repartizează o operație sau un număr restrâns de operații, locurile de muncă devenind astfel specializate;
- locurile de muncă și utilajele tehnologice se amplasează în conformitate cu fluxul tehnologic, cu scopul ca obiectele muncii supuse prelucrării să circule pe cele mai scurte trasee, formându-se astfel liniile de producție în flux;

Managementul proceselor de producție de bază

- procesul de producție se desfășoară concomitent (în paralel) pe toate locurile de muncă ale liniei în flux, la fiecare operație, în fiecare moment de timp, fiind în prelucrare unități de produs diferite aflate în stadii diferite de fabricație (fig. 7.5)

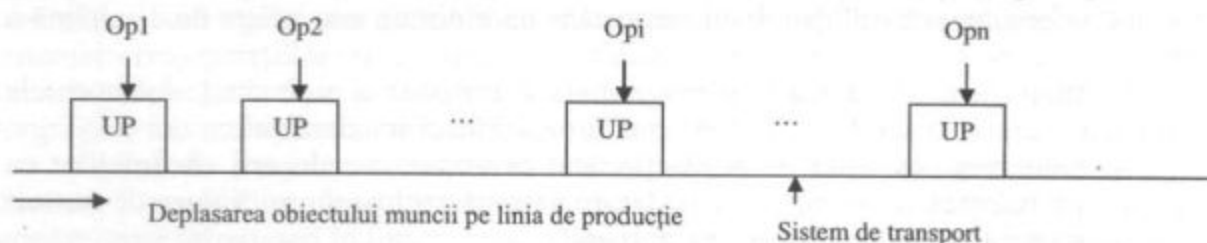

Fig. 7.5 Executarea în paralel a unor operații diferite asupra unor unități de produs diferite

- deplasarea obiectului muncii de la un loc de muncă la altul se face prin folosirea de mijloace de transport specifice, care, de regulă, sunt integrate în construcția liniei, determinând configurația și dimensiunile acestora; prin construcția și parametrii lor tehnologici, unele sisteme de transport îndeplinesc și funcția de regulator al desfășurării activității de producție; din această categorie fac parte benzile rulante și conveierele, ale căror viteze de deplasare sunt strict corelate cu tactul/cadența de funcționare a liniei;

- transferul obiectelor muncii de la o operație la alta se face fie bucată cu bucată, fie în loturi mici de transport, precis determinate;

- executarea operațiilor care formează gama operațională a unui reper sau produs se face, de regulă, fără întreruperi, pe baza unei cadențe (tact, ritm) unice pentru întregul flux de producție;

- numărul utilajelor tehnologice și al locurilor de muncă la fiecare operație se stabilește astfel încât să se asigure desfășurarea activității pe linia de producție în flux în concordanță cu tactul/cadența calculate;

- executarea unui tip de produse sau repere sau a mai multor tipuri de produse sau repere apropiate între ele din punct vedere constructiv, tehnologic și al gabariturii; pentru realizarea acestei trăsături, trebuie să existe o omogenitate a materiilor prime și materialelor care se introduc în fabricație sub aspect calitativ și dimensional.

Având în vedere aceste caracteristici, se pot desprinde și avantajele majore ale organizării producției în flux:

- creșterea productivității muncii ca urmare a specializării locurilor de muncă, a automatizării sau mecanizării operațiilor și a asigurării neîntrerupte a locurilor de muncă cu materii prime, materiale și SDV-uri;

- obținerea unui grad ridicat de utilizare a capacităților de producție ca urmare a reducerii semnificative a timpilor de întreruperi în funcționarea utilajelor și a eliminării pierderilor de timp datorate pregătirii fabricației;

- reducerea ciclului de producție datorită fluenței procesului tehnologic și utilizării unor mijloace de transport automatizate;
- creșterea calității producției ca urmare a organizării unui control amănunțit, la nivelul procesului și a obligativității respectării unor norme mai stricte de disciplină a muncii;
- simplificarea activității de programare și urmărire a producției, documentele privind desfășurarea acestei activități fiind normalizate și standardizate;
- reducerea costurilor de producție, atât ca urmare a reducerii cheltuielilor cu salariile pe unitatea de produs, cât și datorită repartizării aceluiași volum de costuri fixe asupra unui volum de producție mai mare.

Organizarea în flux prezintă însă și câteva dezavantaje, mai importante fiind următoarele:

- necesitatea unor cheltuieli de investiții mai ridicate, determinate, în primul rând, de asigurarea unor dotări tehnice superioare; aceasta impune ca în faza de proiectare a liniei să se efectueze calcule analitice care să evidențieze efectele tehnico-economice previzionate și pentru a stabili condițiile care trebuie asigurate pentru obținerea acestora;
- flexibilitate mai redusă, în sensul adaptării mai dificile (dacă nu chiar imposibile) a structurii gamei sortimentale la diversificarea cererii manifestate pe piață;
- monotonie a activității, muncitorii executând sistematic același tip de operație, ceea ce duce la demotivare și neimplicare¹.

7.4.1.2 Clasificarea liniilor de producție în flux

Organizarea producției în flux prezintă o mare varietate de forme concrete, clasificarea acestora fiind posibilă din mai multe puncte de vedere (criterii):

I. După procedeul de transformare principal, care are în vedere structura tehnologică a operațiilor și amplasarea spațială a liniilor în raport cu stadiile de realizare a procesului de producție, se disting:

- linii de prelucrare, organizate pentru executarea operațiilor de transformare nemijlocită a obiectelor muncii în componente structurale ale produsului finit (piese, reperi, subansamble); în anumite ramuri industriale (morărit, materiale de construcții, petrochimie) pe linia de prelucrare se obține direct produsul finit;
- linii de asamblare, organizate pentru executarea operațiilor de îmbinare, montare a componentelor astfel încât să rezulte un produs finit complex.

II. După gradul de continuitate a procesului tehnologic există următoarele categorii de linii în flux:

¹ Este antologică prima satiră a producției de masă și a fordismului realizată de Charlie Chaplin în "Timpuri noi".